

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 8 października 2025 r. w sprawie
T-169/24, PMC Vlissingen Netherlands BV/Komisja, wniesione w dniu 15 grudnia 2025 r. przez PMC
Vlissingen Netherlands BV**

(Sprawa C-829/25 P)

(C/2026/1192)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: PMC Vlissingen Netherlands BV (przedstawiciele: J.-P. Montfort, P. Chopova-Leprêtre, A. de Moncuit i N. Kyriazopoulou, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Królestwo Szwecji, Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia⁽¹⁾ lub przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w celu wydania orzeczenia w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia;
- obciążenie Komisji kosztami, w tym kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi pięć zarzutów.

Po pierwsze, Sąd uchybił ciążącemu na nim obowiązкови uzasadnienia w odpowiedzi na argument wnoszącego odwołanie dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji, odnoszący się do decyzji Komisji o powierzeniu sekretariatowi Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) dokonania przeglądu badania OECD LD 422 (zwanego dalej „nowym badaniem”). Ani Komisja, ani Sąd nie przedstawiły wyjaśnień co do ograniczonego charakteru korespondencji między Komisją a ECHA prowadzącej do przyjęcia tej decyzji.

Po drugie, Sąd popełnił błąd, uznając, że sekretariat ECHA jest właściwy do dokonania przeglądu nowego badania w ramach oceny mocy dowodowej przedstawionych dowodów. Decyzja o oparciu się na sekretariacie Europejskiej Agencji Chemikaliów zamiast na Komitecie ds. Oceny Ryzyka ECHA wymagała rozstrzygnięcia szeregu kwestii prawnych, które powinny być zostać poddane pełnej i należytej udokumentowanej kontroli przeprowadzonej przez Sąd.

Po trzecie, nawet przy założeniu, że Komisja może zgodnie z prawem oprzeć się na sekretariacie ECHA w celu oceny mocy dowodowej nowego badania (*quod non*), Sąd popełnił błąd, dokonując niewystarczającej i czysto formalnej kontroli uwag tego organu administracyjnego. Wniosek Komisji dotyczący właściwej klasyfikacji tlenku dibutylecyny nie został oparty na wszystkich istotnych faktach i okolicznościach i został pozbawiony wiarygodności.

Po czwarte, tytułem pomocniczym, poziom kontroli przeprowadzonej przez Sąd narusza art. 6 i 13 europejskiej konwencji praw człowieka w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2024/197 z dnia 19 października 2023 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1272/2008 w odniesieniu do zharmonizowanej klasyfikacji i oznakowania niektórych substancji (Dz.U. L 2024/197).

Po piąte, w każdym razie Sąd nie ustosunkował się do argumentacji wnoszącego odwołanie dotyczącej konsekwencji nowego badania dla zastosowania badań przekrojowych z dichlorkiem dibutylocyny. Ponadto Sąd nie uzasadnił w wystarczający sposób wyciągniętego przez siebie wniosku dotyczącego wykładni zasad przeprowadzania konsultacji publicznych zgodnie z art. 37 ust. 4 rozporządzenia CLP ⁽²⁾.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. 2008, L 353, s. 1).